

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 331
din 04.06.2009

Dosar nr: 102/2009

Petiția nr: 2.688/05.03.2009

Petent: S L

Reclamat: Ministerul Administrației și Internelor

Obiect: neacordarea gradului corespunzător vechimii (nerecunoașterea vechimii în muncă)

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1. S L Str.

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Administrației și Internelor, Str. Piața Revoluției nr. 1A, sector 1, București

II. Obiectul sesizării

Petentul contestă temeiul legal al acordării gradului profesional de ofițer de poliție persoanelor recrutate din sursă externă, corespunzător vechimii profesionale.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul consideră discriminatorie prevederea stipulată în **Ordinul nr. 665/28.11.2008** (publicat în **Monitorul Oficial, Partea I, nr. 833 din 11.XII.2008**) și practica reclamatului în ceea ce privește acordarea gradelor profesionale polițiștilor proveniți din sursă externă (cărora li s-a luat în considerare vechimea

în muncă), comparativ cu ofițerii proveniți din sursă internă (căroră nu li s-a luat în calcul această vechime).

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 24.03.2009 la sediul CNCD (filele 77-78 din dosar).

La audierea din 24.03.2009 s-a prezentat petentul.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Potentul aduce în discuție tratamentul discriminatoriu aplicat absolvenților facultăților de drept recrutați din sursă internă, comparativ cu absolvenții altor facultăți de drept sau alt profil recrutați din sursă externă. În acest sens, petentul solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.) să recomande reclamatului să aplice în mod corect legea, cu respectarea principiului egalității de șanse în promovarea profesională și înlăturarea tratamentului discriminatoriu. Astfel, acesta relatează următoarele prin memoriul său înregistrat la C.N.C.D. cu **nr. 2.688/05.03.2009**:

- În august 2000, petentul a fost selecționat (conform nevoilor unității de la vremea respectivă) și a susținut examenul de admitere din cadrul Școlii de Subofițeri de Poliție „Vasile Lascăr” – Câmpina, în urma căruia a fost declarat admis, urmând cursurile acestei instituții până în anul 2002.
- Între anii 2002 – 2007, petentul a urmat cursurile Facultății de Drept a Academiei de Poliție „Al. I. Cuza” – București, cursuri frecvență redusă, în profilul Științe Juridice, specialitatea Drept, susținând examenul de licență la Academia de Poliție „Al. I. Cuza” – București în sesiunea iulie 2007.
- Pe toată perioadă facultății, petentul afirmă că a studiat aceleași materii ca ceilalți studenți de la alte facultăți de drept din țară (care nu erau polițiști) și toate examenele atât din perioada studiilor cât și cele de absolvire a acestor studii, la aceleași discipline de drept, fără nicio discriminare între cele două categorii: polițiștii care urmau facultatea de drept și cei care urmau cursurile altor facultăți având altă meserie. De asemenea, și tematica și bibliografia pentru toate examenele din facultate au fost identice, subiectele propuse de ministerul învățământului pentru examenul de licență fiind identice și selectate fără nicio diferență între aceștia; de asemenea, examenele respective au fost susținute în aceleași zile.
- În iulie 2008 petentul a promovat concursul de trecere în corpul ofițerilor, iar la data de 15.09.2008 i s-a acordat gradul profesional de

subinspector de poliție conform **Ordinului MIRA nr. S/II/3601 din 15.09.2008**, conform nevoilor M.A.I.

- Atât pentru ofițerii din sursă internă (adică pentru cei care erau deja polițiști), cât și pentru cei din sursă externă (care aveau altă meserie) au fost scoase la concurs locuri pentru trecerea în corpul ofițerilor. Până în acest moment, petentul susține că nu s-a făcut nicio discriminare între cele două categorii de persoane, deoarece toți au avut șanse egale de promovare profesională conform dreptului de a te bucura de oricare din drepturile prevăzute de lege și care a fost asigurat de M.A.I. (conform prevederilor art. 1 din **Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale**, adoptat la Roma la 4 noiembrie 2000, ratificat de România prin **Legea nr. 103/25 aprilie 2006**).

Potentul susține că discriminarea dintre el (ca polițist absolvent al Facultății de Drept) și alte persoane de altă profesie (care au urmat alte facultăți de drept sau alt profil din țară) s-a făcut imediat după ce reclamatul a scos la concurs locuri pentru ofițeri din sursă internă și pentru cei din sursă externă.

După promovarea concursului de trecere în corpul ofițerilor, petentul afirmă că absolvenților din sursă internă (polițiștilor) li s-a acordat doar gradul de „subinspector de poliție” (primul grad profesional), în speță – cazul său, cu toate că deținea la momentul respectiv o vechime în muncă de 6 ani și jumătate, pe când celor care proveneau din sursă externă li s-a acordat gradul de ofițer de poliție corespunzător vechimii în muncă (de la fostul loc de muncă), respectiv gradul de inspector principal sau subcomisar de poliție cu toate că aceștia nu au profesat în baza diplomei obținute în meseria absolvită, întrucât nu aveau aceste diplome la momentul respectiv, fiind doar angajați cu studii superioare la fosta unitate angajatoare până în momentul în care au dat concurs din sursă externă la M.A.I.

Normele juridice referitoare la recrutarea și selecționarea personalului, exercitarea tutelei profesionale, definitivarea în profesie, acordarea gradelor profesionale sunt stabilite prin **Ordinul M.A.I. nr. 300/21.06.2004**. Prin urmare, petentul face referire la acest ordin cu privire la următoarele aspecte:

- scopul recrutărilor este același atât când se realizează din sursă internă, cât și din sursă externă, adică: identificarea și atragerea candidaților care corespund cerințelor postului respectiv, cerințelor instituției. (art. 6)
- compartimentele de resurse umane are în atribuții sarcini de recrutare pe care trebuie să le desfășoare fără a face diferențieri între sursa externă și sursa internă.
- Documentele cerute pentru înscrierea la concurs, probele de concurs sunt identice pentru cele două categorii;
- Constituirea comisiilor de concurs și a celor de soluționare a contestațiilor s-a realizat după aceleași principii, fără diferențieri.
- Pentru emiterea ordinelor/dispozițiilor de numire pe funcție, nu s-au făcut diferențieri între candidații care au promovat concursul din sursă internă față de cei din sursă externă.

- Ambele categorii de candidați admiși în urma concursului (atât din sursă externă, cât și din sursă internă) trebuie să treacă printr-o perioadă de stagiul și probă, care are aceeași durată, cu aceleași drepturi, respectiv sarcini de îndeplinit (conform cap. V, secțiunea 1, art. 51 – 52 din **O.M.A.I. nr. 300/2004**).
- Exercițarea tutelei profesionale se răsfrânge asupra ambelor categorii de persoane recrutate (conform cap. V, secțiunea a 2-a, art. 53 – 54 din **O.M.A.I. nr. 300/2004**).
- Definitivarea în profesie a polițiștilor (din ambele categorii) se realizează prin aceeași procedură (conform cap. V, secțiunea a 3-a, art. 65 – 69 din **O.M.A.I. nr. 300/2004**).
- Evaluarea activității profesionale, a pregătirii și conduitei individuale a polițiștilor este identică și fără discriminare față de cele două categorii de polițiști (conform cap. VI, secțiunea 1, art. 75 – 82 din **O.M.A.I. nr. 300/2004**).
- Condițiile de delegare, de detașare, de transfer, de mutare ale celor două categorii de polițiști sunt identice (conform art. 94 – 117 din **O.M.A.I. nr. 300/2004**).

În ceea ce privește art. 73, alin. 7 din **Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului** care prevede că: „*Agenții de poliție care au absolvit studii superioare de lungă durată cu diplomă de licență sau echivalentă vor fi încadrați în categorii și grade profesionale corespunzătoare studiilor, în condițiile legii.*”, petentul consideră că reclamatul a respectat prevederile legale, acordând gradul profesional corespunzător studiilor în ambele situații (sursă internă și sursă externă), însă doar celor din sursă externă le-a fost luată în calcul și vechimea de la fostul loc de muncă în momentul acordării gradului, aplicând un tratament diferențiat, cu toate că nu aveau dreptul și justificarea legală, conform spuselor petentului.

Potentul consideră că tuturor absolvenților candidați atât din sursă externă cât și din sursă internă le-a fost respectat principiul egalității la șanse și la promovare profesională prin organizarea acestui concurs, dar celor din sursă externă le-a fost aplicat un tratament diferențiat.

De asemenea, petentul afirmă că în mod discriminatoriu, candidaților din sursă externă nu li s-a solicitat relații de la fostul loc de muncă sau posibilele sancțiuni, abateri disciplinare săvârșite de candidați la fostul lor loc de muncă, deși în momentul promovării concursului și acordării gradului profesional, le-a fost luată în calcul vechimea de la fostul loc de muncă.

Cu toate că procedura și metodologia de acordare a gradelor profesionale pentru cele două categorii de polițiști (din sursă internă și externă) sunt reglementate de același art. 139 din **O.M.A.I. nr. 300/2004**, discriminarea s-a făcut prin alin. 3 al acestui articol, deoarece polițiștilor proveniți din sursă externă li s-a luat în calcul vechimea efectivă de la fostul loc de muncă și li s-a acordat gradul profesional de ofițer de poliție, conform anexei 5 al **O.M.A.I. nr. 300/2004**, iar petentului nu i s-a luat în calcul această vechime, acordându-i-se doar gradul de subinspector de poliție, primul grad profesional.

Petentul menționează că **O.M.A.I nr. 300/2004** a fost modificat prin **Ordinul nr. 665/28.11.2008**, publicat în **Monitorul Oficial, Partea I, nr. 833 din 11.XII.2008**. Prin acest fapt, petentul consideră că reclamatul a legalizat o faptă de discriminare care până la acel moment a fost comisă în mod continuu.

Cu privire la fundamentarea din punct de vedere legal a memoriului, petentul face următoarele remarci:

- Prin **Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului**, în art. 9, alin. 2, legiuitorul nu face nicio diferență între absolvenții de studii superioare sau între instituțiile de învățământ absolvite, diferența făcându-se în mod arbitrar de către reclamat doar la acordarea gradului profesional obținut prin concurs.
- Art. 9, alin. 3 din **Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului** prevede că „*Pentru unele funcții pot fi încadrați specialiști cu studii corespunzătoare cerințelor postului și care îndeplinesc condițiile legale.*”
- Conform art. 21, alin. 4 din **Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului**, modificată prin **O.U.G. nr. 89/02.10.2003** și **Legea nr. 101/2004**, polițiștilor prevăzuți în art. 9 alin. 2 și 3 li se acordă gradele profesionale în funcție de pregătirea lor și de vechimea în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite, raportate la cerințele postului. Încadrarea acestora se face pe o perioadă de probă de 6 luni sau 12 luni, în raport cu categoria din care fac parte și cu gradul profesional acordat. Astfel, petentul afirmă că a fost discriminat față de alți absolvenți ai facultăților de drept sau alt profil care au susținut concursul de promovare în cadrul poliției din sursă externă în condițiile în care aceștia au fost avansați în grad corespunzător vechimii în muncă, pe când petentul a fost avansat în corpul ofițerilor de poliție doar cu gradul profesional de subinspector de poliție, fără a i se lua în calcul vechimea în muncă avută până în momentul respectiv.

Potentul a fost încadrat în cadrul formațiunii transporturi timp de 6 ani, din 2002, căpătând prin urmare experiență de specialitate, în domeniul studiilor absolvite, fapt care nu se regăsește și la ceilalți colegi, încadrați din sursă externă.

Potentul anexează în susținerea celor afirmate următoarele:

- Adeverințe de atestare a vechimii în cadrul Inspectoratului de Poliție al județului Galați (Ministerul Internelor și Reformei Administrative), fiind angajat din data de 30.03.2002 (filele 21 și 22);
- Diplomă de licențiat al Facultății de Drept din cadrul Academiei de Poliție „Al. I. Cuza” (fila 23);
- Certificat de absolvire a Școlii Militare de Subofițeri de Poliție „Vasile Lascăr” Câmpina – specialitatea *transporturi* (fila 24);
- Extras din **Ordinul Ministrului Administrației și Internelor nr. 300 din 21.06.2004**, privind activitatea de management resurse umane în unitățile Ministerului Administrației și Internelor (filele 25 – 51);
- **O.M.A.I. nr. 665/2008**.

La ședința de audieri din data de 24.03.2009, petentul depune anumite precizări scrise (filele 79-87 din dosar). Acesta menționează că din data de 30.03.2002 este angajat în cadrul Ministerului Administrației și Internelor, iar în urma promovării concursului, petentul a obținut gradul de subinspector de poliție prin **Ordinul MAI S/II/3601 din 15.09.2008** și a **Dispoziției IPJ Galați**.

Potentul înțelege să probeze susținerea sa în ceea ce privește nerecunoașterea vechimii în muncă din cadrul M.A.I. din 2002 cu copia de pe fluturașul de salariu, fapt care se regăsește în stabilirea salariului de bază (în funcție de vechimea deținută de fiecare angajat în cadrul poliției, fie recrutat din sursă internă, fie din sursă externă).

De asemenea, în ceea ce privește fundamentarea principiului nediscriminării sale și al egalității de tratament față de toți salariații și angajații, petentul își întemeiază susținerile pe:

- **Legea nr. 188/1999**, republicată, privind statutul funcționarilor publici;
- **Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului**;
- **Legea nr. 53/2003 – Codul muncii**;
- **Ordinul M.A.I. nr. 665/2008** care în Anexa 1 – reglementează Metodologia desfășurării activităților de analiză a postului și de întocmire a fișei postului, unde la pct. B (Cerințele postului), subpunctul 4 este prevăzută vechimea, cu diferențierea de rigoare între vechimea în muncă (vechimea minimă obligatorie în muncă – fără de care nu poate face față atribuțiilor postului, în număr de ani, sau/și vechimea în M.A.I., dacă este indispensabilă îndeplinirii atribuțiilor postului), vechimea în specialitate (vechimea minimă obligatorie în specialitatea necesară personalului – fără de care nu poate face față atribuțiilor postului) și vechimea în funcții de conducere.

Potentul susține că M.A.I. nu i-a luat în calcul vechimea în muncă și nici nu i-a completat fișa postului cu atribuțiile și responsabilitățile postului și funcției pe care o deține. În cazul în care aceste rubrici i-ar fi fost completate conform **Ordinului M.A.I. nr. 65/2008**, ar fi fost obligați, susține petentul, să i se menționeze în aceasta și vechimea în muncă, din care „în M.A.I.”, conform căreia, i s-a fi acordat și gradul profesional corespunzător de ofițer de poliție, respectiv inspector de poliție.

Potentul susține că reclamatul face o diferențiere între ofițerii din sursă externă și cei din sursă internă, în ciuda faptului că legiuitorul nu face nici o diferențiere în funcție de sursa de recrutare, iar activitățile de serviciu sunt aceleași.

Diferențierea între polițiștii proveniți din sursă externă față de cei proveniți din sursă internă se face doar la încadrare, ofițerii din sursă externă fiind avantajați prin acordarea primului grad profesional, ulterior cele două categorii de ofițeri conformându-se aceluiași reguli.

Consecințele discriminării la care este supus petentul prin nerecunoașterea vechimii în muncă se regăsesc și în ceea ce privește calcularea

numărului de zile corespunzătoare concediului de odihnă dintr-un an calendaristic.

Reclamatul, prin punctul de vedere oferit la solicitarea C.N.C.D. înregistrată cu **nr. 2.760/09.03.2009**, **Adresa nr. 256746/5 din 23.03.2009** și înregistrat la sediul C.N.C.D. sub **nr. 3.357/23.03.2009** (primit prin fax, filele 89-91 din dosar) și **nr. 3.451/26.03.2009** (primit prin poștă, filele 93-95 din dosar), subliniază următoarele:

- Petentul face referire prin petiția sa la **Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 300/2004 referitoare la recrutarea personalului M.A.I. atât din sursă internă, cât și din sursă externă**, ordin ale cărui prevederi au fost abrogate odată cu intrarea în vigoare a **Ordinului ministrului internelor și reformei administrative nr. 665/2008 privind unele activități de management, resurse umane în unitățile Ministerului Administrației și Internelor**, publicat în **M. Of. nr. 833 din 11 decembrie 2008**.
- Temeiul legal al acordării gradului de subinspector de poliție l-a constituit art. 9 alin. (2) din **Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului**, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia „ofițerii de poliție pot proveni din rândul agenților de poliție absolvenți, cu diplomă de licență, ai instituțiilor de învățământ superior de lungă durată sau scurtă durată ale M.A.I. sau ai altor instituții de învățământ superior corespunzător specialităților necesare poliției, stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor”.
- Conform art. 67 alin. (3) din **Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 665/2008**, „agenților de poliție care îndeplinesc condițiile legale pentru trecerea în corpul ofițerilor de poliție li se acordă indiferent de vechimea în activitate, gradul profesional de subinspector de poliție, cu excepția celor care au o vechime anterioară în specialitatea studiilor superioare absolvite, cărora li se acordă grade profesionale în raport de vechimea în specialitate, conform anexei nr. 5 la prezentul Ordin.”
- Prevederile art. 21 alin (4) din **Legea nr. 360/2002**, invocate de petent, condiționează acordarea gradelor profesionale în funcție de vechimea în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite, raportate la cerințele postului. În legătură cu acest fapt, reclamatul precizează că, într-un caz similar, prin **Decizia nr. 2456/11.05.2007**, Înalta Curte de Casație și Justiție a respins ca nefondat recursul formulat de A N I împotriva **Hotărârii civile nr. 33 din 20 februarie 2007** a Curții de Apel Timișoara, hotărârea instanței de fond devenind irevocabilă. Astfel, instanța a stabilit că reclamantul nu îndeplinește condițiile prevăzute de **Legea nr. 360/2002** pentru a beneficia de gradul de subcomisar de poliție. Acesta a beneficiat de promovarea în corpul ofițerilor de poliție, cu gradul de subinspector de poliție, așa cum

prevăd dispozițiile art. 21 alin (3) din **Legea nr. 360/2002** și nu gradul corespunzător vechimii în muncă de polițist. Instanța a mai reținut că, expresia vechime în specialitate corespunzătoare studiilor absolvite trebuie interpretată în sensul că atâta timp cât agentul de poliție îndeplinește atribuțiile care îi sunt conferite prin fișa postului, activitatea desfășurată de el constituie vechime în specialitate. Însă, în momentul în care este încadrat în corpul ofițerilor de poliție, atribuțiile sale vor fi altele, corespunzătoare unei alte fișe a postului, iar pentru exercitarea acestor noi atribuții, fostul agent de poliție nu are vechime în specialitate corespunzătoare studiilor superioare.

- Pentru obținerea gradului profesional următor, polițistul trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute în art. 16 din **Legea nr. 360/2002**, respectiv: să aibă împlinit stagiul minim în gradul profesional deținut sau să îl împlinească în cursul anului calendaristic respectiv, cu excepția comisarilor-șefi de poliție cu o vechime minimă de doi ani în gradul profesional, care au îndeplinit cel puțin cinci ani funcții cu gradul profesional de chestor de poliție sau general de brigadă ori superioare; să fi fost apreciat în ultimii doi ani ai stagiului minim în grad cu calificativul „excepțional” sau „foarte bun”, iar în ceilalți ani ai stagiului, cel puțin calificativul „bun”. Anii în care polițistului i s-au acordat calitative inferioare nu intră în calculul stagiului minim în grad.
- Temeiul juridic invocat de petent în susținerea solicitării sale de acordare a gradului profesional în funcție de vechimea în muncă, nu este aplicabil situației petentului, ci la situația acordării gradelor profesionale polițiștilor proveniți din sursă externă. Prevederile art. 67 alin. (2) din **Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 665/2008** se referă la situația în care o persoană dobândește în același timp calitatea de polițist și implicit un grad profesional caracteristic acestei categorii profesionale. Reclamatul consideră că petentul nu se află în această situație deoarece, la acordarea gradului profesional de subinspector, avea deja calitatea de polițist, fiind trecut din corpul agenților de poliție, în corpul ofițerilor de poliție, căruia îi corespund alte grade profesionale și astfel i s-a acordat gradul profesional de subinspector.
- În ceea ce privește exemplele oferite de petent în susținerea memoriului, referitoare la anumite persoane care au beneficiat de acordarea unor grade profesionale superioare fără a avea vechime în specialitate studiilor absolvite, ci doar o anumită vechime în muncă, reclamatul apreciază că acestea nu pot fi reținute deoarece nu conțin date de identificare ale acestora, necesare în vederea verificării informațiilor respective.
- Reclamatul susține că în situația prezentată de petent nu se poate identifica niciun criteriu și nicio situație comparabilă, în care se vor

regăsi persoane tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una din categoriile prevăzute de textul legal. În acest sens, nu se poate reține existența unui tratament de deosebire, excludere, restricție sau preferință în exercitarea unui drept, deoarece legea stabilește clar care sunt drepturile de care beneficiază toți agenții de poliție absolvenți de studii superioare, cu diplomă de licență.

- De asemenea, reclamatul amintește că, prin **Hotărârea nr. 258/16.08.2007** Colegiul director al C.N.C.D. s-a pronunțat într-o speță similară, ocazie cu care a stabilit că în ceea ce privește condițiile instituite în materie de angajare și profesie pentru polițiștii care provin din sursă internă, față de polițiști care provin din sursă externă, nu există tratament diferențiat, discriminatoriu, în lumina prevederilor **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare**, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
- Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că instituirea unui tratament juridic diferențiat pentru persoanele care se află, în mod obiectiv, în situații diferite nu reprezintă un privilegiu sau o discriminare contrară principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.
- De asemenea, reclamatul face trimitere și la art. 14 din **Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale**, în virtutea căruia, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în sensul că „a distinge nu înseamnă a discrimina”. În acest context, acesta apreciază că în cazul de față, petentul nu a fost supus unei discriminări și nici nu a fost dezavantajat față de alte persoane, pentru că nu s-a făcut nicio deosebire între el și alți agenți trecuți în corpul ofițerilor, tuturor acordându-li-se primul grad din categoria A, respectiv – subinspector.

Potentul, prin concluziile scrise, înregistrate la C.N.C.D. cu **nr. 3.600/31.01.2009** (filele 98-102), subliniază următoarele:

- **Ordinul nr. 300/2004 privind activitatea de management resurse umane în M.A.I.** nu a fost publicat în Monitorul Oficial, punându-se astfel în discuție legalitatea și forța sa juridică.
- Din moment ce acest ordin a fost emis cu intenția clară de a produce efecte juridice, s-ar crea o discriminare dacă nu s-ar acorda tuturor persoanelor îndreptățite, drepturile care decurg din acest ordin.
- Întrucât **O.M.A.I nr. 300/2004** reglementează și procedura de concurs în vederea trecerii în corpul ofițerilor de poliție și în cazul în care nu s-ar reține ca fiind faptă de discriminare prezenta speță, soluția în opinia petentului ar fi anularea concursului (chiar dacă sunt persoane care l-au promovat), întrucât în această situație interesul public prevalează asupra celui personal.

- Petentul face trimitere la dispozițiile **Recomandării nr. 7/2007** emise de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei privind **Codul bunei administrații** care în art. 5 alin. 2 face referire atât la drepturile, cât și la interesele persoanelor fizice, stipulând că autoritățile pot impune măsuri ce afectează drepturile și interesele persoanelor doar atunci când este necesar și numai în măsura în care este necesar pentru atingerea scopului urmărit. Alin. 3 al aceluiași articol stipulează că atunci când autoritățile administrative acționează în limitele puterii discreționare, trebuie să mențină un echilibru între efectele negative pe care decizia lor o produce asupra drepturilor și intereselor persoanelor și scopului urmărit. În cazul petentului conform spuselor sale, acesta consideră că nu s-a menținut un echilibru între ofițerii proveniți din sursă externă și cei din sursă internă, deoarece scopul M.A.I. a fost acela de a-i avantaja pe cei din sursă externă la acordarea gradului profesional de ofițer și de a-i dezavantaja pe cei din sursă internă.
- Contrar principiului proporționalității prevăzut de art. 5 alin. 1 din recomandare, principiu evidențiat și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, petentul consideră că deși a respectat toate cerințele impuse de M.A.I., nu i s-a luat în calcul vechimea în muncă la acordarea gradului de ofițer, fiind supus unei sarcini speciale și exorbitante comparativ cu ofițerii provenii din sursă externă.

De asemenea, petentul își completează susținerile din concluziile scrise și cu următoarele adrese înaintate la C.N.C.D.:

- Prin adresa **nr. 3.686/02.04.2009** (filele 103-105), respectiv **nr. 3.780/03.04.2009** (filele 116-130) petentul înțelege să facă anumite mențiuni referitoare la **Ghidul carierei personalului M.A.I.** și **Ordinul M.A.I. nr. 66/2005** pe care le anexează la dosar și în care nu se face nicio discriminare între absolvenții din sursă externă și cei din sursă internă din cadrul categoriei de ofițeri.
- Prin adresa **nr. 3.928/08.04.2009**, respectiv **4.030/10.04.2009** (filele 133-146 din dosar), petentul menționează că punctul de vedere referitor la ilegalitatea ordinelor M.A.I., cum ar fi cel cu **nr. 300/2004**, a fost însușit și de Ilie Sorin, membru în Biroul Executiv Central din cadrul Corpului Național al Polițiștilor într-un articol publicat pe site-ul de internet al acestei organizații profesionale a polițiștilor din M.A.I. (articol care reflectă în opinia petentului și punctul de vedere al M.A.I.).
- Prin adresa **nr. 4.038/10.04.2009** (filele 148-148), respectiv **nr. 4.080/14.04.2009** (filele 165-168), petentul afirmă că ofițerii din sursă externă nu au fost încadrați ca specialiști în M.A.I., ci sunt inițiați, ca și ofițerii recrutați din sursă internă, în carieră, prin cursuri de scurtă durată pe diferite perioade de timp, care se efectuează după numirea pe funcții. Astfel, acesta consideră că excluderea absolvenților recrutați din sursă internă de la promovarea

profesională în gradul de ofițer corespunzător vechimii de la locul de muncă are ca efect aplicarea unui tratament diferențiat, comparativ cu absolvenții recrutați din sursă externă (care au primit gradul profesional corespunzător vechimii de la fostul loc de muncă) și nu este justificat obiectiv de un scop legitim. Petentul adaugă la aceste afirmații și un articol publicat în **Revista sindicatului nr. 1/2009 (15)**, prin care acesta consideră că aprecierile sale din memoriu îi sunt susținute și de Sindicatul Național al Polițiștilor și Vameșilor Prolex.

Prin adresa **nr. 4.074/14.04.2009**, (filele 149-164), respectiv **4.193/16.04.2009** (filele 169-196) petentul înțelege să formuleze note critice la punctul de vedere al reclamatului, prin care subliniază următoarele:

- Afirmațiile reclamatului precum că „prevederile Ordinului nr. 300/2004 au fost abrogate odată cu intrarea în vigoare a O.M.A.I. nr. 665/2008, publicat în M.Of. nr. 833 din 11 decembrie 2008” nu au justificare și temei legal, din moment ce acest din urmă ordin nu indică ordinele ministrului care se abrogă. Dar **O.M.A.I. nr. 300/2004** nu a fost publicat în **Monitorul Oficial al României**, deci nici nu a intrat în vigoare în mod legal, astfel că nu se poate abroga.
- Petentul consideră că dispozițiile **O.M.A.I. nr. 665/2008** nu sunt aplicabile în situația sa, deoarece în caz contrar ar fi vorba de retroactivitatea unui act administrativ cu caracter normativ, care în realitate, poate dispune de fapt doar pentru viitor și nu poate reglementa situații anterioare adoptării lui. Petentul afirmă că dorește doar să-i fie recunoscută vechimea în muncă dobândită anterior adoptării **O.M.A.I. nr. 665/2008**.
- Petentul consideră inexplicabilă recunoașterea vechimii în muncă la momentul acordării gradului profesional doar noilor angajați în poliție, iar în cazul său, care a acumulat o vechime de 7 ani de poliție să nu i se echivaleze. Petentul contestă temeiul legal al acordării gradului profesional de ofițer de poliție corespunzător vechimii profesionale pe care au avut-o cei din sursă externă.
- Speța din practica judiciară invocată de către reclamat (**Decizia nr. 2456/11.05.2007** a Înaltei Curți de Casație și Justiție) nu este asemănătoare cu situația petentului, conform spuselor acestuia, deoarece solicitarea acestuia se referă la acordarea gradului corespunzător și în raport cu vechimea sa în muncă/activitate, nicidecum cu cea în specialitate.
- De asemenea, petentul afirmă că a obținut gradul profesional în urma promovării concursului și a trecerii corespunzătoare în corpul ofițerilor și nu conform art. 21, alin. 3 din **Legea nr. 360/2002**.
- Petentul nu contestă procedura acestui concurs, ci tratamentul diferit aplicat după promovarea acestuia, cu favorizarea candidaților din sursă externă față de cei din sursă internă.

- Petentul afirmă că nu i-a fost luată în calcul vechimea în muncă conform Anexei 1 la **O.M.A.I. nr. 665/2008** și nici nu i-a fost completată fișa postului deținut.
- Referitor la aplicarea art. 16 din **Legea nr. 360/2002** în ceea ce privește condițiile pe care trebuie să le îndeplinească polițistul pentru obținerea gradului profesional următor (invocat de reclamat), petentul precizează că el nu a solicitat acordarea gradului profesional următor, ci a celui corespunzător vechimii sale în muncă.
- Petentul consideră discriminatorie tocmai prevederea stipulată în ceea ce privește acordarea gradelor profesionale polițiștilor proveniți din sursă externă (cărora li s-a luat în considerare vechimea în muncă), comparativ cu ofițerii proveniți din sursă internă (cărora nu li s-a luat în calcul această vechime).
- În ceea ce privește exemplele oferite de petent, dintre angajații din sursă internă, acesta le menționează datele de indentificare.
- **Hotărârea C.N.C.D. nr. 258/16.08.2007** la care reclamatul face referire prin punctul său de vedere nu este asemănătoare cazului prezentat de către petent, deoarece petentul din acea cauză invocase o discriminare cu privire la condițiile de angajare și profesie a polițiștilor, ceea ce nu este cazul în speța de față.
- Petentul afirmă că aceste fapte de discriminare au fost semnalate și de sindicate și Corpul Național al Polițiștilor.

Prin **Adresa nr. 4.573/30.04.2009** (fila 197 din dosar), C.N.C.D. a ridicat excepția de necompetență materială, în conformitate cu **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008**, asupra căreia, petentul a fost invitat să-și exprime punctul de vedere.

Potentul, prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 4.979/13.05.2009** (filele 198-199 din dosar) a precizat că **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 07.10.2008** nu este aplicabilă situației concrete, întrucât nu vizează nici anularea nici refuzarea aplicării unor acte normative cu putere de lege.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director constată că petentul a absolvit cursurile Școlii de Subofițeri de Poliție „Vasile Lascăr” – Câmpina în anul 2002, iar în iulie 2008 petentul a promovat concursul de trecere în corpul ofițerilor, iar la data de 15.09.2008 i s-a acordat gradul profesional de subinspector de poliție conform **Ordinului MIRA nr. S/II/3601 din 15.09.2008** și nevoilor M.A.I.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale stabilește următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează

rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art. 19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție.

În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale,

prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

Ordinul nr. 665 din 28 noiembrie 2008 privind unele activități de management resurse umane în unitățile Ministerului Internelor și Reformei Administrative, actualizat, la art. 67 prevede:

„(1) Gradele profesionale se acordă polițiștilor cu respectarea condițiilor legale, în limita numărului de posturi prevăzute cu gradele respective aprobat de ministrul internelor și reformei administrative, după cum urmează:

a) cu ocazia zilei armeei din care fac parte, precum și a Zilei Naționale a României - 1 Decembrie;

b) la absolvirea instituțiilor de învățământ din structura Ministerului Internelor și Reformei Administrative, precum și a altor instituții în care au fost pregătiți pentru nevoile ministerului;

c) la încadrarea din sursă externă;

d) la trecerea agenților de poliție în corpul ofițerilor de poliție;

e) la pensionare;

f) post-mortem.

(2) Personalului încadrat în poliție din sursă externă, în funcții cu specializări prevăzute în fișa postului pentru studiile absolvite și care a lucrat efectiv înainte de încadrare în asemenea specializări, i se acordă grade profesionale în raport cu vechimea în specialitate, potrivit anexei nr. 5.

(3) Agenților de poliție care îndeplinesc condițiile legale pentru trecerea în corpul ofițerilor de poliție li se acordă, indiferent de vechimea în activitate, gradul profesional de subinspector de poliție, cu excepția celor care au o vechime anterioară în specialitatea studiilor superioare absolvite, cărora li se acordă grade profesionale conform anexei nr. 5.

(4) Pentru merite excepționale, polițiștii pot fi avansați în gradul profesional următor, înainte de îndeplinirea stagiului minim, în tot cursul anului, dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au îndeplinit jumătate din stagiul minim al gradului profesional pe care îl dețin;

b) sunt apreciați în această perioadă cu calificativul de cel puțin "foarte bun";

c) funcțiile pe care sunt încadrați sunt prevăzute cu grade profesionale superioare celui deținut;

d) au absolvit studiile sau/și cursurile prevăzute de lege.”

6.1. Privind excepția de necompetență materială, ridicată din oficiu, Colegiul Director constată că petiția nu vizează nici anularea nici refuzarea aplicării unor acte normative cu putere de lege, prin urmare respinge excepția.

6.2. Privind fondul cauzei, Colegiul Director reține următoarele:

6.2.1. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: ***Fredin împotriva Suediei***, 18 februarie 1991; ***Hoffman împotriva Austriei***, 23 iunie 1993, ***Spadea și Scalabrino împotriva Italiei***, 28 septembrie 1995, ***Stubbings și alții împotriva Regatului Unit***, 22 octombrie 1996).

6.2.2. Conform Curții Constituționale a României (ex. ***Deciziile nr. 168/1998 și 294/2001***) situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității, ce nu semnifică uniformitate. „*Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.*” (***Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale***).

6.2.3. În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații similare sunt tratate în mod identic.

6.2.4. Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități (***O.G. nr. 137/2000***, art. 1 alin. 3: „*Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.*”).

6.2.5. Petentul compară situația persoanelor angajate în unitățile Ministerului de Interne și Reformei Administrative din surse interne față de persoanele angajate din surse externe.

6.2.6. ***Ordinul nr. 665 din 28 noiembrie 2008 privind unele activități de management resurse umane în unitățile Ministerului Internelor și Reformei Administrative*** prevede ca persoanele încadrate în poliție din sursă externă, în funcții cu specializări prevăzute în fișa postului pentru studiile absolvite și care a lucrat efectiv înainte de încadrare în asemenea specializări, să i se acorde grade profesionale în raport cu vechimea în specialitate, potrivit Anexei nr. 5 la ordin, iar agenților de poliție care îndeplinesc condițiile legale pentru trecerea în corpul ofițerilor de poliție li se acordă, indiferent de vechimea în activitate, gradul profesional de subinspector de poliție.

6.2.7. Colegiul Director reține că cele două categorii de persoane (din surse externe și din surse interne) nu sunt analoage. Persoanele provenind din surse externe nu au avut posibilitatea de a promova în grade profesionale, față de persoanele angajate ca polițiști, care au putut promova în cursul carierei lor. Totodată ordinul invocat prevede și o excepție favorabilă persoanelor angajate din interior: celor care au o vechime anterioară în specialitatea studiilor superioare absolvite se acordă grade profesionale conform aceleiași Anexe nr. 5 la ordin.

6.2.8. Prin urmare Colegiul Director constată că prevederile **Ordinului nr. 665 din 28 noiembrie 2008 privind unele activități de management resurse umane în unitățile Ministerului Internelor și Reformei Administrative** privind promovarea în grade profesionale a polițiștilor din surse externe și din surse interne nu reprezintă discriminare.

6.3. Modul de aplicare și de interpretare a normelor juridice depășește competențele Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, doar instanțele de judecată se pot pronunța asupra acestor aspecte. În mod similar, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța dacă un ordin nepublicat în **Monitorul Oficial al României** poate sau nu să producă efecte juridice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Se respinge excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării;
2. Faptele sesizate nu reprezintă discriminare conform prevederilor art. 2 al **Ordonanței de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE MONICA – Membru

Data redactării: 04.06.2009

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

